

Przykłady z proponowanych nam na rynku rozwiązań są różne. Przypatrzmy się, jakie atrybuty do podstawowych obiektów są określone w niektórych systemach istniejących na rynku i jak to wygląda w porównaniu z instrukcją K-1. W przedstawionej tabeli widać, że atrybuty do tych samych obiektów są w różny sposób definiowane. Często ta sama właściwość zdefiniowana jest pod różnymi nazwami. Na przykład atrybuty „pochodzenie” punktu w rozwiązaniu el-

Ułatwiałoby to przepływ informacji bez użycia interfejsów. Proponowany format wymiany danych geodezyjnych (SWING) jest narzędziem informatycznym, nie rozwiązuje problemów geodezyjnych związanych z brakiem standardów. Jak łatwo zauważyć, trudno przekazać pełną informację z jednego systemu do innego, gdy systemy nie są przygotowane do gromadzenia informacji w nich nie zdefiniowanych.

Tabela 2. Wartości atrybutów mówiące o genezie informacji sytuacyjnego obiektu punktowego

STANDARD ELBLĄSKI	STANDARD POZNAŃSKI
POCHODZENIE	METODA POZYSKIWANIA DANYCH
nieokreślone pomiar bezpośredni (pomiar) GPS digitalizacja fotogrametria graficzne	pomiar bezpośredni z obliczeniem współrzędnych, analitycznie pomiar współrzędnych metodą digitalizacji map wielkoskalowych pomiar pośredni przy pomocy aparatury elektromagnetycznej dane branżowe dane prawdopodobne

bląskim i „metoda pozyskiwania danych” w rozwiązaniu poznańskim oznaczają to samo, choć są inaczej nazwane. Dodatkowo atrybuty te przyjmują w obu tych rozwiązaniach inne wartości. Przedstawia je tabela 2.

Podane przykłady wyjaśniają różnice, jakie istnieją w obecnych rozwiązaniach SIT-u. Wyraźnie widać, że brakuje formalnych ustaleń definiujących podstawowe informacje geodezyjne. Jako użytkownik wołałabym, aby sposób gromadzenia danych i ich określania był ujednolicony.

Autorka jest pracownikiem Instytutu Geodezji Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie

Literatura:

- [1] Pachelski W. (1995), *Standaryzacja danych przestrzennych w Polsce: propozycje pilnych przedsięwzięć*, Materiały V Konferencji Naukowo-Technicznej PTIP Systemy Informacji Przestrzennej, Warszawa
- [2] Pachelski W. (1996), *Metodologia i język opisu danych przestrzennych (według CEN)*, Materiały VI Konferencji Naukowo-Technicznej PTIP Systemy Informacji Przestrzennej, Warszawa

C-Geo v. 3.0 dla Windows firmy Softline

C-GEO v. 3.0 jest najnowszą wersją znanego już na rynku uniwersalnego systemu geodezyjnego opracowanego przez firmę Softline. Wprowadzono wiele nowych narzędzi wspomagających pracę na mapie, w tabelach współrzędnych i w modułach obliczeniowych.

Jest wśród nich edytor symboli geodezyjnych, który umożliwia samodzielne generowanie i edycję takich znaków, jakich wymagają zleceniodawcy (nie zawsze zgodnych z instrukcją K-1). Przydatną funkcją w generowaniu mapy są odnośniki do tekstów, automatycznie przemieszczające się wraz z tekstem. Dotychczas działki tworzone były wyłącznie jako obiekty zamknięte stykające się krawędziami z sąsiednimi działkami. Obecnie wbudowano w system mechanizm tworzenia struktur działek i użytków na podstawie wprowadzonych odcinków. Praca operatora ograni-

czona jest więc do jednokrotnego wprowadzenia granicy. Ponadto wbudowano funkcje analizy przecięć i nie-spójności granic obiektów. Wprowadzono rozliczanie użytków w działkach. Jeżeli treść mapy zawiera warstwy działek i użytków, operator może dokonać automatycznego rozliczenia użytków w działkach generując stosowny raport. Od niedawna dostępne są także dodatkowe moduły obliczeniowe, takie jak: ■ projektowanie tras drogowych (do 500 wierzchołków) – generowanie punktów głównych i pośrednich jednocześnie na osi i na krawędziach trasy; ■ przekroje – tworzenie przekrojów pionowych (rzek, tras drogowych, przebiegów linii energetycznych, uzbrojenia podziemnego itp.) i przekrojów poprzecznych. W części rysunkowej można umieścić cztery różne przekroje, a w części opisowej kilkanaście wierszy różnego typu opisów (np. hektometr, spadki terenu, odległości, wyso-

kości itp.); ■ suwnice – moduł przydatny w opracowaniu pomiarów jezdni podsuwnicowych. W wyniku obliczeń otrzymuje się raport informujący o odchyleniach torów od linii prostej (ew. krzywej wyższego rzędu), a także rysunek w skali z ukazanym wpasowaniem torów w płaszczyźnie poziomej i pionowej. Na rysunku zawarte są między innymi poprawki do wyniesienia w teren. Do C-Geo v. 3.0 dodano animowany przestrzenny rysunek modelu terenu. Do istniejącej już możliwości wektoryzacji rastrów dołączono obsługę digitizera. Wśród nowych funkcji znaleźć można funkcje SQL (język zapytań) dołączone do baz opisowych, które pozwalają np. na wyszukiwanie wszystkich obiektów spełniające zadane kryteria. Dla znalezionych obiektów można sporządzić raport zawierający wybrane informacje z bazy opisowej.

Źródło: Softline